

قیام امام حسین(ع) نیم قرن استحاله فکری و فرهنگی را از بین برد

بعد از نیم قرن جامعه نبوی دچار استحاله فکری و فرهنگی شد و انحرافها و دروغپردازیها اتفاق افتاد و بر چهره اصیل و حقیقی اسلام گرد و غبارهایی نشست و جنگ حق و باطل و توحید و شرک تبدیل شد به جنگ حق با نفاق!

بعد از نیم قرن جامعه نبوی دچار استحاله فکری و فرهنگی شد و انحرافها و دروغپردازیها اتفاق افتاد و بر چهره اصیل و حقیقی اسلام گرد و غبارهایی نشست و جنگ حق و باطل و توحید و شرک تبدیل شد به جنگ حق با نفاق!

حجت الاسلام محمدجواد رودگر، رئیس پژوهشکده دین پژوهی پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی، در گفت و گو با خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا) در مورد فقه عزاداری و شیوه های مورد تأیید ائمه (ع) برای عزاداری گفت: در باب عزاداری برای امام حسین (ع) و در باب رنج هایی که بر این امام همام رفت از ابتدا یعنی از زمان آدم ابوالبشر و در ذیل آیه «فَتَلَقَى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ« روایات که هنگامی که اسماء خمسہ برای حضرت آدم بیان شد وقتی که به نام امام حسین (ع) رسید، قلبش را حزن فراگرفت و برای امام حسین (ع) گریست.

وی ادامه داد: روایات زیادی در مورد گریستن پیامبران برای امام حسین (ع) به دست ما رسیده است و این مسئله نشان می دهد پیامبران زمینه تاریخی و مناسبی را با توجه به فلسفه گریه برای امام حسین (ع) و نقشی که آن حضرت در اسلام داشته اند برای عزاداری برای آن حضرت ایجاد کرده اند.

رئیس پژوهشکده دین پژوهی با اشاره به روایت پیامبر (ص) که فرمودند: «حسین منی و انا من حسین« اظهار کرد: عزاداری پیامبران با استفاده از این روایت تفسیر پذیر می شد به این معنا که اسلام محمدی الحدوث و حسینی البقا است.

رودگر با اشاره به اینکه پیامبر اسلام (ص) هم برای امام حسین (ع) گریستند بیان کرد: منطق اسلام به وسیله قیام کربلا بیمه می شود و لذا گریه بر امام حسین (ع) و بیان مصائب آن حضرت ارتباط مستقیمی با بقا مکتب نبوی دارد که بعثت اگر به وسیله پیامبر (ص) در قار حرا آغاز شد و تکون پیدا کرد و در طول 23 سال استمرار پیدا کرد در سرزمین کربلا و در روز عاشورا بیمه شد.

وی با اشاره به زمینه های حادثه کربلا گفت: بعد از نیم قرن جامعه نبوی دچار استحاله فکری و فرهنگی شد و انحرافها و دروغپردازیها اتفاق افتاد و روی چهره اصیل و حقیقی اسلام گرد و غبارهایی نشست و جنگ حق با باطل و جنگ توحید و شرک تبدیل شد به جنگ حق با نفاق!

رئیس پژوهشکده دین پژوهی تصریح کرد: نفاق فکری با استفاده از نقاب دارانی که نقاب اسلام بر چهره خود زده بودند در حال از بین رفتن بود و بار دیگر حادثه کربلا نقابها را کنار زد و مردم را هدایت کرد و بار دیگر جنگ حق با نفاق تبدیل شد به جنگ حق و باطل و این فلسفه قیام امام حسین (ع) است.

وی با اشاره به سیره ائمه (ع) در گریه برای امام حسین (ع) اظهار کرد: امیرالمومنین (ع) برای امام حسین (ع) گریستند، امام حسن مجتبی (ع) هم برای ایشان گریستند و عبارت «لایومک کیومک یا ابا عبدالله« از آن حضرت است و در واقع خود این عبارت پرده برداری از قیام امام حسین (ع) است.

رئیس پژوهشکده دین پژوهی ابراز کرد: امام سجاد (ع) 30 سال برای پدر مظلوم خود گریست؛ امام باقر (ع) که چهار ساله بودند و در واقعه کربلا حضور داشتند بعدها در هر مناسبتی که پیش می آمد قیام کربلا را زنده می کردند.

وی با اشاره به اینکه گریه برای امام حسین (ع) صرفا گریه عاطفی نیست تصریح کرد: این گریه گریستنی نیست که در آن صرفا دل بسوزد؛ در این واقعه باید از گریه عاطفی به گریه عقلانی و از گریه عقلانی به گریه عرفانی و از مجموع گریه عاطفی، عقلانی و عرفانی به گریه جهادی و حماسی و عدالت خواهانه و ظلم گریزانه برسیم و در متن جامعه حرکت ایجاد کنیم.

رئیس پژوهشکده دین پژوهی با اشاره به اینکه در واقع این گریه باید گریه حرکتزا و تعهد آفرین باشد و مسئولیت برای انسان تولید کند عنوان کرد: این نوع گریستن گریه ای بوده است که ائمه ما آن را احیا می کردند و فراوان هم بر آن تاکید داشتند.

وی بیان کرد: عبارت #171;کل ارض کربلا کل یوم عاشورا و کل شهر محرم؛ از امام صادق(ع) اگر به درستی تفسیر شود روایت بسیار عجیبی است و نشان از این واقعیت دارد که ما در هر لحظه باید به دنبال احیا نام امام حسین(ع) باشیم.

دروگر با اشاره به اینکه حضرت زینب(س) آنچنان در مدینه برای امام حسین(ع) عزاداری کردند که بنا به روایات مجبور شدند که آن حضرت را تبعید کنند ادامه داد: این امر نشان می‌دهد این عزاداری‌ها این قدرت را دارد که پایه‌های حکومت ظلم را بلرزاند.

وی با اشاره به عزاداری موسی بن جعفر(ع)، علی بن موسی (ع) و سایر ائمه(ع) برای امام حسین(ع) تصریح کرد: در زیارت مقدسه ناحیه حضرت حجت بن الحسن، قائم آل محمد(ص) واقعه عاشورا را به تفضیل بیان می‌کند و می‌فرماید اگر اشک چشمانم تمام شود برای شما خون گریه می‌کنم!

دروگر اظهار کرد: تمامی انبیا از حضرت آدم(ع) تا خاتم و از امیرالمومنین(ع) تا خاتم الاوصیا(ع) تلاش می‌کردند که این جریان زنده بماند و تحریفی در آن صورت نگیرد و اهداف آن در جامعه زنده بماند.

وی با اشاره به عزاداری‌های امروز بیان کرد: عزاداری باید عاطفی، عقلانی و عرفانی باشد و ما نباید اجازه بدهیم که عزاداری‌ها با خرافات آمیخته شود و یا از شیوه‌ها و سبک‌های غیر متعارف برای عزاداری استفاده شود.

رئیس پژوهشکده دین‌پژوهی در پایان گفت: شیوه‌های عزاداری برای امام حسین(ع) یک امر عرفی است و ممکن است هر منطقه و قومی به شیوه‌ای خاص برای آن حضرت عزاداری کنند اما در عزاداری‌ها باید این قاعده کلی که هیچ فعل حرامی نباید انجام شود مد نظر قرار بگیرد.